

Kamratskapets styrka: En hyllning till polisens gemenskap genom åren

Kamratskap och stöttning är kärnvärden som präglat polisen genom årtionden. Inför polisens minnesdag, som inträffar den 5 oktober, blickar vi tillbaka på händelser där kamratskap spelat en central roll.

26 sep 2024, Polismyndigheten

När en polisanställd avlider i tjänsten, reagerar vi inte bara med sorg utan även med ansvar gentemot de efterlevande. Detta visade sig tydligt i juni 2021, när polisen och veteranen Andreas Danman (33) sköts till döds i Göteborg. Andreas död skakade om oss, och redan dagen därpå togs beslut om att starta en insamling för att stötta Andreas efterlevande, inklusive hans ofödda dotter.

I ett av inläggen som tillkännagav insamlingen adresserade Föreningen Veteranstöd det ofödda barnet med orden: *"En dag kommer du födas och kommer aldrig få höra din pappas glädjetårar över din ankomst ... Dock kommer vi, hans kollegor och vänner finnas där då du växer upp – Lita på det!"*.

Ingen ny företeelse

Den starka känslan av stöd till efterlevande är ingen ny företeelse. Över hundra år tidigare, natten till den 1 maj 1914, patrullerade polisen Per Olofsson (31) Södermalms gator när han blev påkörd av en taxi.

Efter en månads kamp på sjukhus avled han och lämnade efter sig hustru och ett ännu ofött barn. På dagen för Pers begravning födde hans hustru deras första barn, en dotter.

Vid begravningen samlades över åttio poliser för att ta farväl av sin fallna kollega och samtidigt beslutades att samla in pengar för att stödja den nyfödda flickans framtida uppfostran och utbildning. Eller för att "vårda och fostra den lilla plantan", som de uttryckte det.

Insamlingen, som inleddes med 400 kronor, växte snabbt och nådde slutligen 9 000 kronor – en summa som skulle motsvara cirka en halv miljon kronor i dagens penningvärde.

Känd som "Polisens dotter"

En månad efter begravningen döptes flickan på Maria polisstation. På förslag från kollegorna fick hon namnet Maria (efter polisdistriktet), och blev genom tidningarna känd som "Polisens dotter".

När hon var fyra år gammal dog mamman i Spanska sjukan, vilket gjorde att flickan blev föräldralös. Efter mammans död blev den överkonstapel som tagit initiativ till insamlingen Marias förmyndare.

Hon bodde först hos sin moster, men efter att denne dog några år senare, placerades hon hos en fosterfamilj. Vid 14 års ålder konfirmerades Maria, varpå Polistidningen skrev: "Tack vare sina beskyddares omsorg har flickan fått ett gott hem och en omsorgsfull uppfostran... Hon är duktig och begåvad och har hittills gjort sina beskyddare all heder".

Riktade ett tack

Med hjälp av de insamlade pengarna kunde hon så småningom ta examen och 1935, när hennes förmyndare (överkonstapeln) gick bort skrev hon följande till Stockholms poliskår: "Tack. För all den vänlighet och alla de goda gåvor som kommit mig till del under min uppväxttid ber jag härmed få framföra mitt varmaste tack."

I början av 1987 skrev en polis att han hade fått en kartong med tidningsurklipp från sin 91-åriga mor, som var polisänka. I ett av klippen berättades om dopet på polisstationen 1914, och den aktuella polisen undrade om någon visste hur det hade gått för Maria.

I Polistidningen några nummer senare publicerades svar med information om att "Polisens dotter" var hittad. Av texten framgick att: "Maria Olofsson vandrar fortfarande på Stockholms gator. Hon bor i en lägenhet nära Skinnarviksbergen på Södermalm, vilket för övrigt är de trakter där hennes far patrullerade för över 70 år sedan. Maria har förblivit ogift. När Maria

tillfrågades om hon ville delta i Mariapolisens kamratträff avböjde hon vänligt men bestämt.". 1987 när detta skrevs, hade Maria hunnit fylla 73 år.

Förenade genom kollegors stöd

Berättelserna om Per och Andreas, separerade av ett sekel men förenade genom deras kollegors stöd, visar hur vissa värden förblir oförändrade. Kamratskap, ansvar och viljan att stötta efterlevande är tidlösa principer som fortsätter att polisanställda.

När kollegorna till Andreas samlade sig för att stötta hans dotter, fortsatte de ett arv av solidaritet som har präglat oss i över hundra år. I en tid då samhällsförändringar sker snabbt, förblir vår gemenskap en konstant, en trygghet som de efterlevande kan lita på. Vår styrka ligger i vår förmåga att ta hand om varandra, och att alltid stå redo att sträcka ut en hand till dem som behöver det.

Påmint om värderingar

Genom denna text hoppas jag ha påmint oss om de värderingar och den gemenskap som präglar polisanställda, nämligen: kamratskap, ansvar och en vilja att stötta de efterlevande. Liksom de poliser som för över hundra år sedan sträckte ut en hand till "Polisens dotter" Maria, fortsätter vi polisanställda att stötta varandra och de som lämnas kvar.

Låt oss aldrig glömma de historier som format våra professioner och de människor som kämpade för att göra världen lite bättre. Vi står på axlarna av dem som kom före oss, och det är upp till oss att föra arvet vidare.

Polisens minnesdag

[Polisens minnesdag](#), som inrättades 2019, hedrar anställda inom polisen som omkommit i tjänsten sedan förststatligandet 1965. Minnesdagen infaller den första lördagen i oktober varje år.

Text av: Patrik Thunholm